

Сдружение „Форум Наука“ участва в европейски младежки проект “On your marks, get set, GO!” в Италия

Автор: Николета Петрова

Когато чух за проекта в Италия, си казах, че не е лоша идеята да прекарам една седмица в компанията на познати българи и още 30 непознати младежи от пет държави. Темата беше свързана с развиване на театрални умения, спортни дейности, и разбира се, между културният диалог между европейските държави. Организаторите - двама италианци - мъж и жена, които се занимават със

социални дейности и организиране на младежки събития, подкрепени от общината на Сомо Ломбардо - градът, където се проведе и самият проект. Какви очаквания би могъл да има човек от малък италиански град с 13 хлд жители? Почти никакви. За това решихме да прекараме уикенда преди обучението в Милано - тъкмо да климатизирам сетивата си с южняшката кухня и изтънчен вкус. Няма да раз-

казвам за Милано - класическа културна столица, тълпи от хора, шум от фотоапарати и симфония от всякакви езици по улиците, катедрали, джеле-тării (сладоледаджийници), скъпи бутици.

В понеделник сутринта тръгнахме към гарата - шестима българина - с пет лични карти (дълга история). Влак, калдъръмен път и четири звезден хотел - така пристигнахме... както никой от нас не беше предполагал - в райския Сомо Ломбардо.

Първата ни среща с групата не беше особено ползотворна, още тогава ме осени и мисълта, че организаторите не бяха помислили много за социализацията ни. Така си и тръгна обучението - без да знаем имената си, без да знаем със сигурност какво следва в програмата, къде и кога ще е следващото занятие. В един момент това дори ни се струваше чаровно, но истината е, че непрестанното чакане и неяснотата, в която минаваха „активитетата“, ни изнервяха. Участниците в проекта бяха на средна възраст 20 години. За много от тях това беше първи проект, а за нас - нещо много добре познато, повечето от нас бяхме с най-малко три европейски програми зад гърба си. Опитът явно си пролича, организаторите нескрито започнаха да искат съвети, да търсят съдействие в дейностите. Това, по някакъв начин може би подразни някои от другите участници, особено моето присъствие в някои моменти (нали съм си даскал, а човек не може лесно да избяга от същността си). Търсех логика, последователност, идеята на част от дейностите ми се гу-

беше, но като изключим неопитността и хаоса на организацията, мога да кажа, че всичко в проекта беше както трябва. Получи се много добър междукултурен диалог - за една седмица успяхме да създадем отношения, които градираха със скорост, обичайна само за подобен тип мероприятия. Усетихме духа на мястото... не, „усетихме“ е неточна и непълна дума, за да се опише изживяването ни в Сомо и околността... потопихме се в това място, то ни обгърна и ние му се отдадохме - напълно! Разходките по залез, разходките с колелета, с лодка, с влак.. местният пазар, местното училище, срещите с хората и с уличките на Сомо - онова провинциално градче, от което не очаквахме нищо, онова място ни открадна сърцата безвъзвратно!

Денят преди полета бяхме като омаломосани - не ни се тръгваше, не ни се разделяше и с онези - неорганизираните и вечно оплакващите се италианци... а толкова да им отива да са такива - драматизиращи, преувеличаващи, емоционални и колоритни - като в стар италиански филм, като в истинска класика!

